

وجوب العمل بالسنة وكفر من أنكرها

**Povinnost řídit se sunnou
Proroka (ať mu Bůh žehná a dá
mír) a nevíra toho, kdo ji
odmítá**

Povinnost řídit se sunnou Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a nevíra toho, kdo ji odmítá

Autor:

‘Abdul-‘Azíz Ibn ‘Abdulláh Ibn Báz (ať se nad ním Bůh smiluje)

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Úvod

Chvála Bohu, Pánu všech světů, šťastný konec bohobojným a požehnání a mír Jeho služebníkov, poslu a našemu proroku Muhammadovi, který byl seslán jako milosrdenství pro všechny světy, a jeho rodině a druhům, kteří předali Knihu svého Pána a sunnu svého Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) těm, kteří přišli po nich, a to spolehlivě, dokonale, s přesným zněním i významem - ať je s nimi se všemi Bůh spokojen a ať nás učiní jejich následovníky v tom nejlepším a jako důkaz pro všechny lidi:

Staří i současní učenci se shodli na tom, že prameny, které jsou uznávány pro vyvozování pravidel a toho, co je povolené a zakázané, jsou: Boží kniha, do které se nic falešného ani zpředu ani zezadu nedostane, poté sunna Božího Posla (ať mu Bůh žehná a dá mír), který nehovoří z vlastního popudu svého, ale je to vnuknutí pouze, jež bylo mu vnuknuto. A poté shoda učenců obce (idžmá‘a). O dalších pramenech jsou mezi učenci spory, nejdůležitějším je přirovnání (qijás), o kterém

většina učenců říká, že je považováno za důkaz, pokud jsou splněny všechny jeho podmínky. Důkazů na používání těchto pramenů je více, než se dá spočítat, a jsou tak rozšířené, že není třeba je uvádět.

Prameny, které jsou uznávány pro vyvozování pravidel

První pramen:

Boží kniha

Co se týče prvního pramene, kterým je Boží kniha, slova našeho Pána v Jeho knize na mnoha místech dokazují, že je povinné tuto Knihu následovat, držet se jí a nepřekračovat hranice, které určuje.

Pravil Všemohoucí:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

{A také toto Písmo, jež seslali jsme nyní, je požehnané; následujte jej a buďte bohabojní, abyste dosáhli milosti}

Pravil Všemohoucí:

﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

{Nyní již přišel k vám náš posel, aby vám jasně vyložil mnohé z toho, co skryli jste z Písma, a prominul vám mnohé. A přišlo k vám nyní od Boha světlo a Písmo zjevné, jímž Bůh povede ty, kdož

usilují o Jeho zalíbení, po cestách míru a jímž je vyvede z temnot na světlo z dovolení Svého a doveđe je tak ke stezce přímé.}

Pravil Všemohoucí:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾

{kdož nevěří v připomenutí, když přijde k nim, přestože je to Písmo vzácné a nic falešného se do ni zpředu ani zezadu nedostane, vždyť seslání od moudrého, chvályhodného

to je!}

Pravil Všemohoucí:

﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾

{tento Korán mi byl vnuknut, abych jím varoval vás i všechny, k nimž dospěje.}

Pravil Všemohoucí:

﴿هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ﴾

{A toto je pro lidi sdělení, aby tím byli varováni}

Veršů s tímto významem je mnoho. A také je mnoho správných hadíthů od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), které nařizují držet se Koránu a které dokazují, že kdo se drží Koránu, je na správné cestě, zatímco kdo ho opustí, bloudí. Mezi tyto hadíthy patří to, co řekl Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) ve svém kázání při pouti na rozloučenou:

﴿إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ مَا لَنْ تَضِلُّوا إِنِ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ كِتَابَ اللَّهِ﴾

(Zanechávám mezi vámi věc, které když se budete držet, nikdy nezbloudíte, a tato věc je Boží kniha.)

Tento hadíth zaznamenal Muslim ve své sbírce správných hadíthů.

Ve sbírce Sahíh Muslim se také nachází vyprávění Zajda Ibn Arqama (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقْلَيْنِ أُولُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَتَمَسَّكُوا بِهِ»

„Zanechávám vám dva důležité „náklady.“ Prvním je Boží kniha, ve které je správné vedení a světlo, a proto se řiďte Boží knihou a držte se jí.”

A nabádal k řízení se Boží knihou a pak řekl:

«وَأَهْلُ بَيْتِي أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي»

„A má rodina, buďte poslušni Boha vůči mé rodině, buďte poslušni Boha vůči mé rodině, buďte poslušni Boha vůči mé rodině.“

V jiné verzi řekl o Koránu:

هو حبل الله من تمسك به كان على الهدى ومن تركه كان على الضلال.

Je to Boží provaz, kdo se ho drží, je na správné cestě, zatímco kdo ho pustí, bloudí.

Hadíthů stejného významu je mnoho. Není ale třeba zdlouhavě uvádět důkazy a zcela dostačuje, že všichni učenci ze sahába a těch, co přišli po nich, se shodli na tom, že je třeba se držet Boží knihy, řídit se jí a soudit podle ní společně se sunnou Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Druhý pramen: to, co bylo zaznamenáno o tom, co řekl nebo udělal Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) (Sunna Proroka).

Co se týče druhého pramene ze tří, na kterých se učenci shodli, tím je to, co bylo zaznamenáno o tom, co řekl nebo udělal Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír). A druhové (sahába) Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a zbožní učenci po nich uznávají tento pramen, používají ho jako důkaz a učí to i všechny ostatní muslimy. A napsali o tomto mnoho knih a vysvětlili to v knihách o pramenech práva (usúl fiqh) a právní vědě hadíthu. Pro tento pramen je mnoho důkazů, například v Boží knize (Koránu) je nařízení povinnosti následovat a poslouchat Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír); toto nařízení je určeno těm, kdo žili v době Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), i těm, kdo žili po něm, protože on byl Poslem Božím pro všechny, a proto jsou všichni povinni ho následovat a poslouchat ho, protože vysvětloval Boží knihu a ukazoval svými slovy, činy nebo souhlasem to, co nebylo jasné. A kdyby nebylo Prorokovy sunny, lidé by nevěděli kolik cyklů (raka'a) je v jedné modlitbě, jak má tato modlitba vypadat, co je v ní povinné, jaká jsou detailní pravidla ohledně půstu, almužny, poutě, džihádu, přikazování vhodného a zakazování zavrženíhodného, detaily obchodování a různých zákazů, trestů nařízených v Koránu atd. Jedním z

důkazů výše uvedeného jsou slova Všemohoucího v sůře Rod 'Imránův:

{وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ}

{a poslouchajte Boha a posla, aby se vám dostalo slitování.}

A slova Všemohoucího v sůře Ženy:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}

{Vy, kteří věříte! Poslouchajte Boha a poslouchajte posla a ty, kdož mezi vámi mají autoritu! A jste-li ve sporu o nějakou věc, předejte její rozhodnutí Bohu a poslu - jestliže věříte v Boha a v den soudný! A to bude nejlepší a povede k nejkrásnějšímu výsledku.}

Všemohoucí v sůře Ženy také pravil:

{مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا}

{Kdokoliv je poslušen posla, je poslušen i Boha, a kdokoliv se obrátí zády... vždyť jsme tě neposlali, abys byl dozorcem nad nimi.}

A jak by bylo možné ho poslouchat a rozhodovat spory mezi lidmi podle Boží knihy a sunny Jeho Proroka, pokud by sunna nebyla uznávaná jako důkaz nebo by nebyla správně zaznamenaná? Podle tohoto názoru by Bůh odkázal Své služebníky na něco, co neexistuje. Taková myšlenka je jedna z nejhorších, je nejvíce kacírská a je to špatné smýšlení o Bohu.

A Bůh pravil v súře Včely:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

{a nyní jsme tobě soslali připomenutí, abys lidem objasnil to, co jim bylo (dříve) sesláno - aby uvažovali!}

A také v ní pravil:

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

{A soslali jsme ti Písmo jediné proto, abys jim vysvětlil to, o čem se hádají, a aby bylo správným vedením i milosrdenstvím pro lid věřící.}

A jak by mohl Všemohoucí Bůh odkázat lidi na Svého Posla (ať mu Bůh žehná a dá mír), aby jim vysvětloval to, co jim bylo sesláno, kdyby jeho sunna neexistovala nebo by nebyla považována za důkaz?

Stejně tak slova Všemohoucího v súře Světlo:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾

{Rci: „Poslouchejte Boha a poslouchejte posla! Odvrátíte-li se, pak on ponese jediné to, co na něj bylo vloženo, a vy poneseš to, co bylo na vás vloženo. Však uposlechnete-li jej, budete na cestě správné.“ A poslu přísluší jen hlásání zřetelné.}

A Všemohoucí ve stejné súře pravil:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

{Dodržujte modlitbu, dávejte almužnu a poslouchejte posla - aby se vám dostalo slitování!}

A pravil v súře Rozpoznání:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيُّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَأْمُرُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

{Rci: „Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným od toho, jemuž náleží království na nebesích i na zemi. Není božstva kromě Něho a On je ten, jenž život i smrt dává. Věřte tedy v Boha a posla Jeho, proroka neučeného, jenž věří v Boha a Jeho slova, a následujte jej - abyste byli správně vedeni“}

Tyto verše jsou jasným důkazem toho, že správné vedení a milosrdenství je v následování Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), a jak by toto bylo možné, kdyby se nekonalo podle jeho sunny nebo kdyby nebyla považována za správnou, podle níž se lze řídit?

Pravil Bůh v súře Světlo:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

{Necht' se mají na pozoru ti, kdož se vzpouzejí jeho rozkazu, aby je nepostihla zkouška či trest bolestný.}

A pravil Bůh v súře Shromáždění:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

{To, co vám dává posel, to si vezměte! Ale toho, co vám odepřel, toho se zdržujte!}

Je mnoho dalších veršů stejného významu a všechny dokazují povinnost poslouchat Proroka (ať

mu Bůh žehná a dá mír) a následovat to, s čím přišel, stejně jako byly výše uvedeny důkazy pro povinnost následovat Boží knihu, držet se jí a poslouchat jejích příkazů a zákazů. Tyto dva prameny (Korán a sunna) jsou neoddělitelné a ten, kdo odmítá jeden z nich, odmítá i druhý a prohlašuje ho za lež, což je nevíra a bloudění, a takový člověk je podle všech učenců a věřících mimo islám.

Některé z hadíthů Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), které o tom hovoří.

Hadíthů Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), které hovoří o povinnosti ho následovat, je tolik, že není pochyb o jejich správnosti (tawátur). Tyto hadíthy jsou o povinnosti ho následovat a zákazu ho neposlouchat pro ty, kteří žili v jeho době, i pro ty, kteří přijdou po něm, až do soudného dne.

Sem patří to, co bylo zaznamenáno ve správných sbírkách (As-Sahíhán), například hadíth Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ»

„Kdo poslouchá mne, ten poslouchá Boha, a kdo mne neposlouchá, ten neposlouchá ani Boha.“

A ve sbírce Sahíh al-Bucháří je zaznamenáno, že Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«كُلَّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى»

„Celá moje obec vstoupí do ráje kromě těch, kteří odmítnou.“ Řekli: „Posle Boží, a kdo odmítne?“ Řekl: „Kdo mě poslechne, vstoupí do ráje, ale kdo mě neposlechne, to je ten, který odmítne.“

A Ahmed, Abú Dáwúd a Al-Hákim zaznamenali se správným řetězcem, že Al-Miqdám Ibn Ma'dí Karib (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شُبْعَانُ عَلَى أُرَيْكَتِهِ يَقُولُ عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحْلُوهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ»

„Věru, že mi byla dána Kniha a k ní to samé navíc, věru, že přijde doba, kdy bude sytý muž ležet na pohovce a říkat: „Držte se tohoto Koránu a co v něm najdete, že je povolené, to povolte a co tam najdete jako zakázané, to zakažte.““

Abú Dáwúd a Ibn Mádža zaznamenali se správným řetězcem, že Ibn Abú Ráfi (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أُرَيْكَتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ لَا نَذْرِي، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ»

„Ať nenajdu nikoho z vás opřeného o pohovku, kdy k němu přijde něco, co jsem nařídil nebo co jsem zakázal, a on řekne: „Nevím, co jsme našli v Knize Boží, to jsme následovali.““

Al-Hasan Ibn Džábir vyprávěl, že slyšel Al-Miqdáma Ibn Ma'dí Kariba (ať je s ním Bůh spokojen) říci,

حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَوْمَ خَيْبَرَ أَشْيَاءَ ثُمَّ قَالَ «يُوشِكُ أَحَدُكُمْ أَنْ يُكَذِّبَنِي وَهُوَ مُتَكَيٍّ يُحَدِّثُ بِحَدِيثِي فَيَقُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ حَلَالٍ اسْتَخْلَلْنَاهُ وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ حَرَامٍ حَرَّمْنَاهُ إِلَّا إِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ مِثْلُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ»

že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) zakázal v den Chajbaru některé věci a pak řekl: „Přiblížil se čas, kdy mě jeden z vás bude prohlašovat za lháře. Bude ležet opřený, bude mu řečen můj hadíth (výrok) a on řekne: „Mezi námi a vámi je Boží kniha; co jsme v ní našli, že je povolené, to povolíme a co jsme v ní našli zakázané, to zakážeme,” ale věru, že co zakáže Posel Boží, je stejné jakoby to zakázal Bůh.”

Zaznamenali to Al-Hákim, Thirmidhí a Ibn Mádža se správným řetězcem.

Je tak veliké množství hadíthů Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), že nabádal své druhy, aby ten, kdo byl přítomen, řekl vše tomu, kdo nebyl, že není pochyb o jejich správnosti (tawátur). V jednom z nich jim řekl:

«رَبِّ مَبْلَغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ»

„Možná ten, ke komu se to donese, bude chápavější než ten, kdo to sám slyšel.”

V dalším hadíthu, který je zaznamenaný v Sahíhán Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl,

když kázal v den Oběti na hoře Arafát při pouti na rozloučenou:¹

«فليلغ الشاهد الغائب قرب من يبلغه أو عى له ممن سمعه»

„Ať ten, kdo je přítomen, informuje toho, kdo přítomen není; možná, že ten, kdo bude informován, to pochopí lépe než ten, kdo to slyšel.“

Kdyby Prorokova sunna nebyla důkazem pro toho, kdo ji slyší, a pro toho, komu bude dále předána, a kdyby netrvala až do soudného dne, nenařídil by její předávání. Z toho víme, že jeho sunna je důkazem pro toho, kdo ji osobně slyšel od Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), i pro toho, ke komu se dostala přes správné řetězce.

Druhové (sahába) Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) se naučili jeho sunnu zpaměti, i jeho činy, a předali ji následovníkům (tábi'ún), kteří přišli po nich, a ti ji předali následovníkům, kteří přišli po nich. Takto byla sunna předávána mezi důvěryhodnými učenci po generace. Také byla shromážděna v jejich knihách, kde bylo objasněno, co z ní je správné a co z ní je slabé. Učenci určili mnoho pravidel, jak poznat správnou sunnu od slabé. Tyto knihy si pak učenci předávali dále a ochránili ji (sunnou) stejně jako Bůh ochránil Svoji Knihu před tím, aby ji kdokoliv pozměnil nebo z ní

¹ As-Sahíhán- jsou sbírky hadíthů: Sahíh Muslim a Sahíh al-Bucháří.

něco ubral nebo přidal, atd. Jak to dokazují slova Boží:¹

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

{My zajisté připomenutí jsme seslali a dobře je umíme ochránit.}

Není pochyb o tom, že sunna Božího Posla (ať mu Bůh žehná a dá mír) je vnuknutí, které mu bylo sesláno Bohem, a tak ji Bůh ochránil stejně jako ochránil Svoji Knihu, a stanovil učence, kteří ji prozkoumali, aby z ní odstranili vše, co by do ní mohlo být přidáno nebo z ní ubráno nebo pozměněno, a také výklady nevědomých a nevěřících lidí. A to proto, že Bůh učinil sunnu výkladem Svě knihy, objasněním toho, co je v ní nejasné. Také v sunně určil pravidla, která v Jeho Knize nejsou, například detailní nařízení týkající se kojení, některých dědických práv, zákaz vzít si za manželky najednou ženu a její tetu a další jiná pravidla, která se v Koránu nenacházejí. Co se týče důkazu pro to, že druzi (sahába) Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), jejich následovníci a zbožní učenci po nich si vážili sunny, používali ji jako důkaz a nařizovali podle ní konat, je toto, co

bylo zaznamenáno v As-Sahíhán, že Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že

¹ Například stanovili podmínky pro ty, kteří předávali sunnu, tzv. řetězec vypravěčů - museli být zbožní, důvěryhodní, spolehliví, co nezapomínají, museli mít možnost se vzájemně potkat, atd.

لما توفي رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وارتد من ارتد من العرب قال أبو بكر الصديق -رضي الله عنه- والله لأقاتلن من فرق بين الصلاة والزكاة، فقال له عمر -رضي الله عنه-: «كيف تقاتلهم وقد قال النبي -صلى الله عليه وسلم-: «أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا» فقال أبو بكر الصديق: أليست الزكاة من حقها والله لو منعوني عناقاً كانوا يؤدونها إلى رسول الله -صلى الله عليه وسلم- لقاتلتهم على منعها. فقال عمر -رضي الله عنه-: فما هو إلا أن عرفت أن الله قد شرح صدر أبي بكر للقتال فعرفت أنه الحق،

když zemřel Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) a někteří Arabové odpadli od islámu, Abú Bakr As-Siddíq (ať je s ním Bůh spokojen) řekl: „Věřu, že budeme bojovat proti těm, kteří dělají rozdíl mezi modlitbou a zakátem!“ A ‘Umar (ať je s ním Bůh spokojen) mu řekl: „Jak proti nim chceš bojovat, když Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Bylo mi nařízeno, abych bojoval proti lidem dokud neřeknou, že není boha kromě Boha, a když to řeknou, budou přede mnou ochránění oni i jejich majetky, leda podle práva?““ A Abú Bakr As-Siddíq řekl: „A nepatří zakát do slov: „leda podle práva?“ Věřu, že pokud by nedali malou kozu, kterou dávali za Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), tak bych proti nim kvůli tomu bojoval.“ A ‘Umar (ať je s ním Bůh spokojen) řekl: „A pak jsem poznal, že Bůh rozšířil hrud’ Abú Bakra k boji, a poznal jsem, že má pravdu.“

A pak ho následovali ostatní sahába (ať je s nimi Bůh spokojen) a bojovali proti odpadlíkům, až se

navrátili k islámu. V tomto příběhu je jasný důkaz pro vážení si sunny a povinnosti podle ní konat.

Dalším důkazem je příběh, kdy babička přišla k Abú Bakrovi As-Siddíqovi (ať je s ním Bůh spokojen), aby se zeptala, zda něco dědí. A on jí řekl: „V knize Boží o tom nic není, a ani nevím, že by ti Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) něco určil, ale zeptám se ostatních.“

A pak se zeptal ostatních sahába a někteří mu dosvědčili, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) určil pro babičku jednu šestinu z majetku, a tak jí Abú Bakr tolik dal.

Dalším důkazem je, že ‘Umar (ať je s ním Bůh spokojen) doporučoval svým podřízeným, aby soudili mezi lidmi podle Boží Knihy, a pokud v ní nic nenajdou, tak podle Prorokovy sunny.

Dalším důkazem je, když jedna žena potratila dítě, protože jí druhá ublížila, a ‘Umar nevěděl jak to rozsoudit a zeptal se na to ostatních sahába a Muhammad Ibn Maslama a Al-Mughíra Ibn Š‘uba (ať je s nimi Bůh spokojen) dosvědčili, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) určil jako výkupné mladého otroka mužského nebo ženského pohlaví, a tak to ‘Umar rozsoudil podle toho, co mu řekli.

Dalším důkazem je, když ‘Uthmán (ať je s ním Bůh spokojen) nevěděl jak rozsoudit ženu, která byla v čekací lhůtě po smrti svého manžela ve svém domě, a Furaj‘a Bint Málík Ibn Sinán, sestra Abú Sa‘ída (ať je s ní Bůh spokojen), mu oznámila, že

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) jí nařídil, aby byla v domě svého muže, dokud jí neskončí čekací lhůta. A 'Uthmán (ať je s ním Bůh spokojen) rozsoudil podle jejích slov.

Stejným způsobem byl podle sunny na Al-Walídovi Ibn 'Uqba vykonán trest za pití alkoholu.

Také když se 'Alí (ať je s ním Bůh spokojen) dozvěděl, že 'Uthmán (ať je s ním Bůh spokojen) zakazuje spojovat hadždž s 'umra (mut'a), tak spojil hadždž s 'umra a řekl:¹ „Neopustím Prorokovu sunnu kvůli tomu, co řekne někdo z lidí.“ A když se někteří snažili přesvědčit Ibn 'Abbáse (ať je s ním Bůh spokojen) tím, že Abú Bakr a 'Umar (ať je s nimi Bůh spokojen) říkají, že je lepší vykonat velkou pout' (hadždž) samostatně, Ibn 'Abbás řekl: „Abyste špatně neskončili, říkám vám, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl, a vy mi říkáte: Abú Bakr a 'Umar...” A pokud tomu, kdo odmítá sunnu kvůli slovům Abú Bakra a 'Umara, hrozí trest, jak je na tom ten, kdo ji odmítá kvůli slovům obyčejného člověka nebo jen kvůli nějakému názoru?

Také když se přeli s Abdulláhem Ibn 'Umarem o něco z Prorokovy sunny, 'Abdulláh jim řekl: „Bylo nám nařízeno následovat 'Umara, nebo následovat sunnu?”

¹ Mut'a = postupné spojení malé a velké poutě, tzn. že poutník vykoná nejdříve malou pout' ('umra) a pak velkou pout' (hadždž).

Také když 'Imrán Ibn Husajn (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl něco ze sunny a jeden muž mu řekl: „Vyprávěj nám z Koránu,” rozčílil se a řekl: „Věru, že sunna je výkladem Boží Knihy a kdyby nebylo sunny, tak bychom nevěděli, že zuhr má čtyři raka'a, maghrib tři a fadžr dvě, a nevěděli bychom detaily pravidel zakátu a další detaily ostatních pravidel.” A je mnoho dalších záznamů o tom, jak si sahába (ať je s nimi Bůh spokojen) vážili sunny, považovali za povinnost podle ní konat a varovali před jejím nedodržováním. Například když Abdulláh Ibn 'Umar (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl Prorokův hadíth

(لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ).

(Nezakazujte Božím služebnicím Boží mešity)

a jeden z jeho synů řekl: „Při Bohu, že jim je zakážu!” tak se Abdulláh velice rozčílil a velice moc mu vynadal a řekl: „Říkám: Posel Boží řekl, a ty říkáš: Zakážeme jim!” Nebo když jeden ze sahába, 'Abdulláh Ibn Al-Mughafal Al-Muzní (ať je s ním Bůh spokojen), viděl jednoho svého příbuzného střílet prakem (házet malé kameny), tak mu to zakázal a řekl mu, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) to zakázal a řekl mu, že tím nelze nic ulovit ani oslabit nepřítele, že tím lze jen rozbít zub nebo vyrazit oko. Pak ho viděl znovu házet, a tak mu řekl: „Věru, že s tebou už nebudu mluvit, oznámil jsem ti, že Prorok zakázal házet, a ty to zase děláš?”

A Al-Bajhaqí zaznamenal, že Ajúb As-Sachtijání, jeden z význačných následovníků (tábi'ún), řekl: „Pokud budeš nějakému člověku říkat něco ze sunny a on ti řekne: „Nech toho a říkej nám něco z Koránu," věz, že je jedním z bloudících." A Al-Awzá'í (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: Sunna vysvětluje Korán, upřesňuje obecná nařízení nebo jsou v ní pravidla, která nejsou v Koránu, jak řekl Všemohoucí:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

{a nyní jsme tobě seslali připomenutí, abys lidem objasnil to, co jim bylo (dříve) sesláno - aby uvažovali!}

A výše zmíněná slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ»

„Věru, že mi byla dána Kniha a k ní to samé navíc.“

Al-Bajhaqí vyprávěl, že 'Ámir Aš-Š'abí (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl některým lidem: „Věru, že jste zahynuli, když jste opustili vyprávění." Vyprávěním myslel správné hadíthy.

Al-Bajhaqí také vyprávěl, že Al-Awzá'í (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl některým svým druhům: „Pokud se k tobě dostane nějaký hadíth od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), střež se řídit něčím jiným, protože Posel Boží předával to, co mu řekl Bůh.“

A Al-Bajhaqí vyprávěl, že ctihodný imám Sufján Ibn Sa'íd Ath-Thawrí (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Věřu, že všechno vědění je ve vědění hadíthů (sunny).“ A Málik (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Všichni z nás odmítají a naše slova (a činy) jsou odmítány, kromě obyvatele tohoto hrobu,“ a ukázal na hrob Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Abú Hanífa (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Pokud se objeví hadíth Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), položím ho na hlavu i oči (je závazný).“

Aš-Šáfí'í (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Jakmile budu vyprávět správný hadíth od Posla Božího a nebudu se jím řídit, dosvědčte, že mne opustil rozum.“

Také řekl: „Pokud něco řeknu a objeví se hadíth od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), který s tím bude v rozporu, udeřte tím, co jsem řekl, o stěnu (neříd'te se tím).“

Imám Ahmed Ibn Hanbal (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl svým druhům: „Nenásledujte mne ani Málika ani Šáfí'ího, ale berte ze stejného (zdroje), jako jsme brali my.“

Také řekl: „Divím se lidem, kteří znají řetězce, které správně vedou až k Poslu Božímu (ať mu Bůh žehná a dá mír), že chodí k Sufjánovi, když Všemohoucí Bůh pravil:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

{Necht' se mají na pozoru ti, kdož se vzpouzejí jeho rozkazu, aby je nepostihla zkouška či trest bolestný.}" A řekl: „Víš, co je pokušení? Přidružování. A když někdo odmítne slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), může do jeho srdce vstoupit odchýlení a zahyne.“¹

Al-Bajhaqí vyprávěl, že ctihodný následovník Mudžáhid Ibn Džabr řekl o slovech Všemohoucího:

﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾

{A jste-li ve sporu o nějakou věc, předejte její rozhodnutí Bohu a poslu}, že předáním rozhodnutí Bohu se myslí Jeho knize a předáním Poslu se myslí jeho sunně.

Al-Bajhaqí vyprávěl, že Az-Zuhrí (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Naši předchozí učenci říkali, že v přidržování se sunny je spása.“ Muwafaq Ad-Dín Ibn Qudáma (ať se nad ním Bůh smiluje) ve své knize Rawda An-Názir v kapitole o vysvětlení pramenů pravidel řekl: „Druhým pramenem důkazů je sunna Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír). Slova Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) jsou důkazem na základě zázraku, který dokazuje jeho pravdomluvnost, a protože ho Bůh nařídil následovat a varoval před neposlušností k němu.“

To je konec doslovné citace.

¹ Pokušení (fitna) - ve verši přeloženo jako zkouška.

Al-Háfiz Ibn Kathír (ať se nad ním Bůh smiluje)
řekl ve výkladu slov Všemohoucího:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

{Nechť se mají na pozoru ti, kdož se vzpouzejí
jeho rozkazu, aby je nepostihla zkouška či trest
bolestný.}: Tj. rozkazu Posla Božího (ať mu Bůh
žehná a dá mír), tj. jeho cestě, metodě, sunně a jeho
zákonům. Slova a činy jsou posuzovány podle jeho
slov a činů a co je s nimi v souladu, je přijato, a co je
s nimi v rozporu, je odmítnuto, ať to řekl nebo učinil
kdokoliv.

Jak bylo uvedeno v As-Sahíhán a dalších
sbírkách, Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír)
řekl:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ»

„Kdo učiní nějaký skutek, který není ve shodě s
našimi příkazy, bude odmítnut.“

Tzn. ať se bojí a varuje ten, kdo odmítá zákony
Posla Božího, ať už skrytě nebo veřejně toho,

﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾.

{Aby je nepostihla zkouška},

tj. v jejich srdcích - jako nevíra, pokrytectví nebo
novota,

﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

{či je nepostihl trest bolestný},

tj. na tomto světě - jako poprava, tělesný trest
nebo vězení atd., jak vyprávěl Imám Ahmed: „‘Abd

Razzáq nám vyprávěl, že Mu'ammár vyprávěl, že Humám Ibn Munabih vyprávěl, že Abú Hurajra vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهَا جَعَلَ الْفَرَّاشُ وَهَذِهِ الدَّوَابُّ اللَّائِي يَقَعْنَ فِي النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا وَجَعَلَ يَحْجُرُهُنَّ وَيَغْلِبْنَهُ فَيَقْتَحِمْنَ فِيهَا قَالَ فَذَلِكَ مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ أَنَا أَخَذُ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ هَلُمَّ عَنِ النَّارِ فَتَقْلِبُونِي وَتَقْتَحِمُونَ فِيهَا»

“Já a vy jsme podobni muži, který zažehl oheň, a když jím bylo osvětleno vše okolo, začaly tam létat mýry a tento hmyz padal do ohně. On se jim snažil zabránit, ale přemohly ho a spadly tam. A stejně tak já a vy - dělám vám zábranu před ohněm, abyste nespádli, ale vy mě přemáháte a padáte tam.”

Toto vyprávění je z hadíthu ‘Abd Razzáqa.

A As-Sujútí (ať se nad ním Bůh smiluje) ve svém pojednání, které se jmenuje Miftáh Al-Džanna fí Al-Ihtidžádž bis-Sunna, řekl doslova: Vězte, ať se nad vámi Bůh smiluje, že kdo rozporuje to, že hadíth Proroka (ať mu Bůh žehná s dá mír), ať slova nebo činy, pokud splňuje známé podmínky, je důkazem, stává se nevěřícím, opustil islám a bude shromážděn s židy a křesťany nebo s těmi nevěřícími sektami, jak bude Bůh chtít.

Konec citace.

Je mnoho záznamů o tom, že sahába, jejich následovníci a učenci, kteří přišli po nich, si vážili sunny, považovali za povinnost podle ní konat a varovali před jejím nedodržováním. Přeji si, aby to,

co jsme uvedli z veršů, hadíthů a dalších záznamů, dostačovalo a přesvědčilo k pravdě. Prosíme Boha, aby nám i všem muslimům dal dospět k tomu, co má rád, a abychom se vyvarovali Jeho hněvu a aby nás všechny uvedl na správnou cestu, věru, že On je Slyšící a Blízký.

At' Bůh žehná svému služebníkovvi a poslu, našemu proroku Muhammadovi, a jeho rodu, druhům a těm, kdo je v dobrém následují.

'Abdul-'Azíz Ibn 'Abdulláh Ibn Báz - at' se nad ním Bůh smiluje.

Index

Povinnost řídit se sunnou Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a nevíra toho, kdo ji odmítá	2
Autor:.....	2
Úvod	2
Prameny, které jsou uznávány pro vyvozování pravidel	3
První pramen:	3
Boží kniha	3
Druhý pramen: to, co bylo zaznamenáno o tom, co řekl nebo udělal Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) (Sunna Proroka). 6	